

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **J. K.**

oskarżonego z art. 157§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 listopada 2017r., sygn. akt IX Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 kwietnia 2017r.,

sygn. akt IV K [...]

p o s t a n w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

**2.obciążyć oskarżycielkę posiłkową kosztami sądowymi
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej okazała się oczywiście bezzasadna i podlegała oddaleniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I – instancji oraz sposobowi procedowania w tej instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523 §1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Zauważyć należy również, iż co do istoty, zarzuty podniesione w kasacji stanowią powtórzenie tych, które zawarto w apelacji. Były one przedmiotem rozważań Sądu Okręgowego i zostały omówione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Tylko dla zachowania poprawności proceduralnej, skarżący odwołuje się do naruszenia art. 433 § 2 k.p.k., gdy faktycznie kwestionuje wyłącznie prawidłowość ustaleń i ocen dokonanych przez Sąd I instancji i zmierza do wywołania kolejnej ich oceny. Jest to zatem niedopuszczalna procesowo próba uczynienia z Sądu Najwyższego – sądu trzeciej instancji.

Oczywiście bezzasadny jest podniesiony w kasacji zarzut obrazy prawa materialnego polegający zdaniem skarżącego na błędnym uznaniu, że czyn oskarżonego nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 157 § 3 k.p.k.

Przypomnieć zatem wypada, że zarzut naruszenia prawa materialnego zawsze sprowadza się do podniesienia błędu subsumpcji lub wykładni prawa i zawsze odwołuje się do prawidłowo ustalonych okoliczności faktycznych.

Tymczasem w omawianym zarzucie, skarżący zarzuca właśnie dokonanie błędnych ustaleń faktycznych. Jak wskazano to już wyżej, praktyka taka jest niedopuszczalna w kasacji (stosownie do art. 523 § 1 k.p.k.). Autor kasacji kwestionuje bowiem ustalenia dotyczące przebiegu zajścia, w tym moment doznania przez pokrzywdzoną obrażeń w postaci złamania podudzia. Tymczasem, jak wynika z pisemnych motywów rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego, odniósł się on do podnoszonej kwestii (k. 3 i 4).

Zauważyć też trzeba, że Sąd I instancji rozważał możliwość przypisania J. K. popełnienie czynu o charakterze nieumyślnym uznając jednak, iż złamanie jakiego doznała pokrzywdzona było nietypowym następstwem zachowania oskarżonego, od którego nie sposób było wymagać w realiach zdarzenia, by taką ewentualność mógł przewidzieć (strona 12 uzasadnienia SR).

Chybiony jest również zarzut obrazy art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. i art. 4 k.p.k.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że przepis art. 424 § 1 k.p.k. określa elementy jakie powinno zawierać uzasadnienie wyroku Sądu I instancji, nie zaś Sądu II instancji, nie mógł więc być przedmiotem zarzutu kasacyjnego.

Na marginesie zatem już tylko wypada zauważyć, że uzasadnienie Sądu Okręgowego spełnia standard wyznaczony przez art. 457 § 3 k.p.k. Przy czym to zeznania pokrzywdzonej zostały ocenione jako wręcz nielogiczne, wersję zaś podawaną przez J. K. uznano za bardziej miarodajną (k. 3). Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego wskazuje zatem powody rozstrzygnięcia oraz argumentację wyjaśniającą dlaczego nie podzielił on zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy.

W tej sytuacji, brak było podstaw do uznania zarzutów podniesionych w kasacji za zasadne, choćby w minimalnym stopniu.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Oskarżycielkę posiłkową obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.